

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 9.

Extraordinair Session.

5te Møde.

Mandagen den 20de August.

(Forts.)

Hasle (forts.): Det har undret mig at høre denne Paastand nu; Rigsdagen har tidligere været i et lignende Tilfælde, nemlig i October f. A., da der forelaa et Forfatningsudkast, som den erklærede for et Grundlovsbrud, og som bevirkede, at Thinget henvendte sig til Hs. Majestæt med en Adresse, hvori de Fordringer, Thinget gjorde til et Forfatningsudkast, indholdtes, men Thinget vedtog dog paa samme Tid at fortsætte Behandlingen af Forslaget til Grundlovens Indskrænkning. Det forekommer mig, at den Paastand, at der skulde være Modsigelse i, idag at vedtage Grundlovsindskrænkningen og dog være fast bestemt paa at forfaste Beslutningen om dens Ikrafttræden, er en løs henkastet Paastand, som savner al Grund.

Da jeg har Ordet, vil jeg tillige imødegaae en Indvending, som ogsaa er fremkommet her i Salen, nemlig den, at vi ved idag at vedtage Grundlovsindskrænkningen gav Sagen ud af vor Haand, saa at det blev muligt for Ministeriet ved Oplosninger at fremtvinge et Samtykke til den endelige Beslutning. Det er min Mening, at Ministeriet ikke vilde faae noget Samtykke ved Hjælp af Oplosninger; jeg er fuldt overbevist om, at hvis Folkethinget blev opløst, vilde Valgene ikke falde mere ud i Overensstemmelse med Ministeriets Ønsker end de sidste Valg, og jeg maa tilstaae, at jeg er nærved at ønske en Oplosning, da Grundlovens § 100 er fuldkommen formelt gennemført. Det har været Valgerne bekendt, at Grundlovsindskrænkningen nu skulde vedtages

3die Gang, men Udcastet til Fællesforfatningen, som laa bagved, og for hvis Skyld Grundlovsindskrænkningerne skulde vedtages, har ikke været dem bekendt. Jeg vilde ønske, at Valgerne maatte kunne komme til at afgive deres Stemme i denne Sag, og jeg maa tilføje, at dersom det var Tilfældet, at jeg vidste, at Valgerne vilde her gaae imod, hvad jeg og vistnok Flere med mig ønske, at der skal fremmes, saa vilde jeg dog ansee det for rigtigt, at Valgerne paany kom til at afgive deres Stemme; thi jeg vil ansee det for høist urigtigt, om det skulde blive muligt, her at vinde en Majoritet for at forkaste et Udcast til en Fællesforfatning, som Folket ønskede, og som Folket troede kunde betrygge dets Friheder og Rettigheder.

Monrad: Jeg har glædet mig ved at høre Udtalelserne fra den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), som gik saa aldeles i Frihedens Interesse; og det forekommer mig, at de, som ere Frihedens Venner, maae glæde sig over den Forandring, som i saa Henseende er skeet. Det gjør mig ondt, at jeg virkelig heller ikke idag kan anerkjende Rigtigheden af det, der blev bemærket af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig), nemlig Øtringen om, at jeg skulde have roest mig af altid at have sagt Ja til, hvad Ministeriet kom med (Grundtvig: Det har jeg heller ikke sagt.). Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand sagde saaledes, men Rigsdagstidenden vil jo vise det. Jeg troer ikke, det har været Tilfældet. Jeg erindrer idetmindste aldrig at have roest mig af noget Sligt. Jeg troer heller ikke, at man enten fra den naturlige Alder eller fra de stærkt begavede Gyver, som en